

בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

העותרת:

תנועת רגבים, ע.ר. 580460319

באמצעות עו"ד בועז ארזי

ת.ד. 44439 ירושלים, מיקוד 9144302

טל: 02-6560303, פקס: 02-6560363

נגד:

המשיבים:

1. שר הביטחון, מר ישראל כ"ץ
2. השר במשרד הביטחון, מר בצלאל סמוטריץ'
3. מפקד פיקוד המרכז, האלוף אבי בלוט
4. ראש המינהל האזרחי, תא"ל הישאם אברהמים
5. הממונה על הרכוש הנטוש והממשלתי ביהודה ושומרון, מר יוסי סגל
6. משטרת ישראל, מחוז ש"י
7. המשיבים 1-6 באמצעות מחלקת בג"צים, פרקליטות המדינה פלוני, המחזיק

עתירה למתן צו על תנאי

זוהי עתירה למתן צו על תנאי לפיה יתבקש בית המשפט הנכבד להורות למשיבים 1-6 לנמק:

מדוע אינם נוקטים בכל הפעולות הנדרשות לשם אכיפת חוקי השמירה על אדמות ונכסי המדינה וחוקי התכנון והבניה, באמצעות הוצאת צווי פינוי, הפסקת עבודה, הריסה ואיסור שימוש (לפי חוק השמירה על אדמות ונכסי המדינה וחוק התכנון והבניה הירדניים והצווים הרלוונטיים)

והכל - כנגד ביצוע עבודות חקלאיות, עבודות להקמת תשתית חקלאית, עבודות גידור ובניית מבנים בלתי חוקיים וכנגד הקמת אזור תעשייה ופיתוח, באתר ח'רבת חתה הנמצא במרחב

הצמוד לגדר ההפרדה ממערב לגוש עציון, חלקו בתוך אדמות מדינה שבתחום שיפוט מועצה אזורית גוש עציון ובמרחק רק מהבינוי בכפרים הפלסטיניים הסמוכים (להלן: "הפלישה").

אזור התעשייה כולל מפעלים שונים ובכלל זה מפעל לברזל, מפעל עץ ומפעל לאלומיניום וגדרות וכן עבודות פיתוח ובניה נרחבות הכוללות שמונה מבנים, קירות תמך וטרסות שנבנו במטרה ברורה להפוך את המקום לאזור תעשייתי תוך השתלטות על אדמות המדינה, כאמור.

כן יתבקש בית המשפט הנכבד להורות למשיבה 6 לנמק מדוע לא תפתח ללא דיחוי בחקירה פלילית של החשד לביצוע עבירות פליליות נרחבות במסגרת ביצוע העבודות הבלתי חוקיות.

ולאחר שמיעת טיעוני המשיבים, ככל שיחפצו בכך, להורות על צו מוחלט כאמור.

כן יתבקש בית המשפט הנכבד להורות למשיבים להעביר לידי העותרת את פרטי הפולשים ועברייני הבניה, בוני ו/או מחזיקי המתחם הבלתי חוקי ומבצעי העבודות הבלתי חוקיות.

נימוקי העתירה

מבוא

עניינה של עתירה זו, במעשיהם ובמחדליהם של המשיבים 1-6 (להלן: "המשיבים") אשר אחראים על בטחון הפנים והסדר הציבורי בשטחי C ואשר פועלים בניגוד לחובתם על פי הדין ואף בניגוד לסדרי העדיפויות כפי שנקבעו על ידם, באופן בלתי סביר ותוך התעלמות מוחלטת מחובתם לאכוף את דיני השמירה על אדמות מדינה, דיני התכנון והבניה וכל דין אחר החל באזור ביחס לעבודות החמורות המצויות בראש סדר העדיפות לאכיפה המתוארות בעתירה זו.

במחדלם לאכוף את החוק וליישם את סדרי העדיפויות כפי שנבעו על ידם, מאפשרים המשיבים לפולשים לפלוש ולהשתלט על אדמות מדינה, להרוס, לשנות את פני הקרקע ולבצע עבודות פיתוח ובניה נרחבות, הכוללות בניית אזור תעשייתי שלם בשטח שייעודו חקלאי, ללא כל היתר - ובניגוד לכל דין.

הצדדים לעתירה

1. העותרת הינה תנועה ציבורית, אשר שמה לה למטרה, בין היתר, לבדוק ולבקר את פעולת הרשויות המנהליות בדרך טיפולן בנושאי מדיניות קרקעית וסביבתית כך שיפעלו בהתאם לחוק ולכללי מנהל תקין.
2. משיבים מס' 1 ו-2 הינם השרים במשרד הביטחון של מדינת ישראל, אשר מתוקף סמכויותיהם מופקדים, בין השאר, על פעולות וגופים שונים במינהל האזרחי ביו"ש, ובכלל זה אכיפת דיני השמירה על אדמות המדינה ביהודה ושומרון וכל דין אחר הקשור בכך.
3. משיב מס' 3 הינו מפקד כוחות צה"ל ביו"ש ובידו מצויות כל סמכויות החקיקה והניהול באזור.

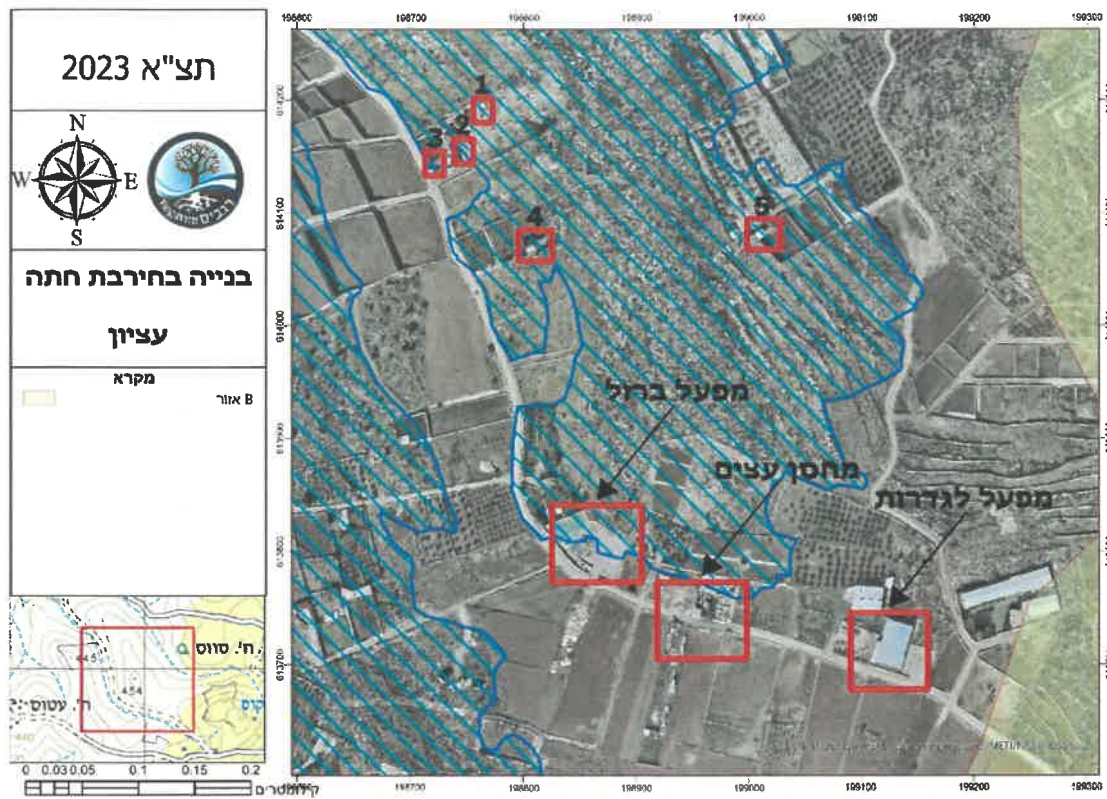
4. **משיב מס' 4** הוא ראש המנהל האזרחי, אשר בידו מצויות סמכויות ניהול החיים האזרחיים ביו"ש, ובכלל זה בסמכותו ומחובתו לאכוף את חוקי השמירה על המקרקעין וחוקי התכנון והבניה.
5. **משיב מס' 5** הוא הממונה על הרכוש הנטוש והממשלתי ביהודה ושומרון, אשר מכוח הצו בדבר מינויים וסמכויות לפי חוק השמירה על אדמות ונכסי המדינה (יהודה ושומרון)(מס' 1006), התשמ"ב-1982 (להלן: "צו 1006") בידו הסמכות לנהל את הרכוש הממשלתי, לרבות הוצאת צווים וביצוע פעולות אכיפה בהתאם לחוקי השמירה על הרכוש הממשלתי ביהודה ושומרון.
6. **משיבה מס' 6** היא משטרת ישראל, אשר הינה בעלת הסמכות והחובה להורות על פתיחה בחקירה בחשד לביצוע עבירות פליליות, כחלק מביצוע העבודות הבלתי חוקיות.
7. העותרת עשתה כל אשר לאל ידה על מנת לאתר את פרטי הפולשים למקרקעין ובכלל זה ביקרה באתר מושא העתירה ופנתה למשיבים מספר פעמים בעניין אולם לא עלה בידה לקבל את פרטי הפולשים.
8. העותרת תציין כי עם הגשת העתירה תפעל למסירת העתירה במקרקעין בהם בוצעה הפלישה ובכך לאפשר לאותם מחזיקים עלומים להצטרף כצדדים להליך זה.

הפרק העובדתי ומיצוי ההליכים

8. באזור המכונה "חירבת חתה" במערב גוש עציון, פלשו עבריינים לאדמות מדינה וכחלק מעבודות בלתי חוקיות נרחבות של הכשרת שטח, פיתוח הקרקע ובניה (להלן: "העבודות הבלתי חוקיות"), בנו שמונה מבנים ללא היתרים ובניגוד לכל דין (להלן: "הבניה הבלתי חוקית").
9. כאמור, הפלישה לאדמות המדינה והעבודות הבלתי חוקיות מבוצעות בתוך שטח C, הנמצא בשליטה ישראלית, אזרחית וביטחונית מלאה, באופן הפוגע בזכויות הציבור והמדינה בקרקע.
10. להלן תצי"א עם סימון מיקומי הבניה הבלתי חוקית וציון שטח אדמות מדינה:

נ.צ של המבנים המסומנים להלן:

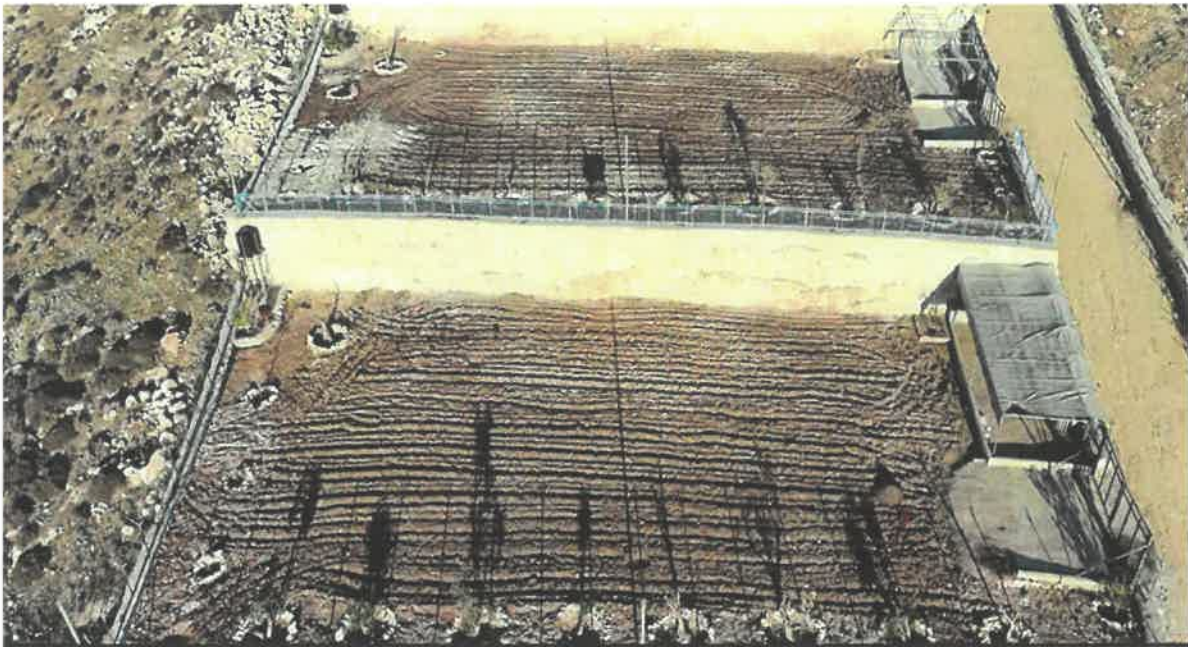
<u>מפעל ברזל:</u>	198868/613803 (בחלקו על אדמות מדינה)
<u>מחסן עצים:</u>	198967/613752 (איננו על אדמות מדינה)
<u>מפעל גדרות:</u>	199164/613690 (איננו על אדמות מדינה)
<u>מבנה מס' 1:</u>	198789/614214 (על אדמות מדינה)
<u>מבנה מס' 2:</u>	198772/614161 (על אדמות מדינה)
<u>מבנה מס' 3:</u>	198746/614151 (על אדמות מדינה)
<u>מבנה מס' 4:</u>	198809/614069 (על אדמות מדינה, המבנה נהרס. העתירה תתייחס לפלישה החקלאית בלבד).
<u>מבנה מס' 5:</u>	199011/614080 (על אדמות מדינה)

מבנה מס' 1

מבנים מס' 2+3

מבנה מס' 4

מבנה מס' 5

מפעל ברזל

מפעל גדרות

מחסן עצים

11. ביום 26.3.2024 פנתה העותרת למשיבים בדרישה לנקיטת הליכי פיקוח ואכיפה כנגד העבודות הבלתי חוקיות, בהתאם למסמך "סדרי עדיפויות לאכיפה תכנונית" של המשיבים, וכן לנקיטת הליכים פליליים כנגד העבריינים.
12. בנוסף דרשה העותרת לקבל לידה את פרטי הפולשים לשם צירופם להליך משפטי, ככל שיידרש.
- **העתק פניית העותרת מיום 26.3.2024 מצ"ב לעתירה זו כנספח א'**
14. משלא נענתה, שלחה העותרת למשיבים ביום 9.6.2024 פניה נוספת עם דרישה כנ"ל.
- **העתק פניית העותרת מיום 9.6.2023 מצ"ב לעתירה זו כנספח ב'**
15. נוכח היעדר המענה והמשך העבודות הבלתי חוקיות, פנתה העותרת למשיבים במכתב קדם עתירה ביום 19.11.2024, בו הודיעה על כוונתה לפנות לאפיק משפטי.
- **העתק קדם עתירה מיום 19.11.2024 מצ"ב לעתירה זו כנספח ג'.**
16. משפניית העותרת מיום 19.11.2024 לא נענתה, כפי שלא נענו כל פניותיה הקודמות – לא נותרה בידי העותרת ברירה כי אם לפנות לבית המשפט הנכבד בעתירה זו.

הפרק המשפטי

חובת המשיבים לשמירה על אדמות מדינה

17. כאמור, דרישתה הבסיסית של העותרת היא שימוש בסמכויות המוקנות למשיבים מכוח **חוק השמירה על אדמות ונכסי המדינה, מס' 14 לשנת 1961** (להלן: "**חוק השמירה**") בהתאם לצו מס' 59 בדבר רכוש ממשלתי (להלן: "**הצו בדבר רכוש ממשלתי**") וכן מכוח **חוק תכנון ערים כפרים ובנינים חוק זמני מס' 79 לשנת 1966** (להלן: "**חוק התכנון והבניה**").
18. יצוין כי על פי מסמך סדרי עדיפויות לאכיפה תכנונית שנשלח לעותרת על ידי המשיבים ביום 22.10.2020 - האכיפה כלפי פלישות לאדמות מדינה כבעתירה זו, מצויה בראש סדרי העדיפות.
- **מסמך "סדרי עדיפויות לאכיפה תכנונית" מצ"ב לעתירה זו כנספח ד'.**

חובת המשיבים לאכיפת דיני התכנון והבניה

19. חובת המשיבים לאכוף את דיני התכנון והבניה באזור יו"ש ו/או כל דין אחר איננה שנויה במחלוקת, שכן המשיבים הם הריבון בשטח ובאחריותם המלאה לאכוף את החוק באזור.
20. בית משפט נכבד זה עמד לא אחת על חובתן של הרשויות למלא את חובתן החוקית:

"ועדיין לא דיברנו - ויכולנו להוסיף ולדבר ארוכות - על המכה האנושה שמחדלי-אכיפה עלולים להביא על עצם קיומו של שלטון החוק. חוק שהשויות אינן עושות לאכיפתו כהלכתו, יפה היה לו שלא נחקק משנחקק. חוק שאינו נאכף מוטב לו שלא ייחקק, משיחקק ולא ייאכף. חוקים לא נועדו לצדיקים גמורים. ומי שאינו צדיק גמור, אל נביאנו לידי ניסיון שמא יחטא. חוק המבזזה בשער בת-רבים יביא לרפיון גם מעבר לתחומיו, ובית-המשפט לא ישלים עם תופעה זו" (בג"צ 53/96 תשלובת ח. אלוני בע"מ נ' שר התעשייה והמסחר נב (2) 1, עמוד 12-13).

בניית המבנה - עבירת בניה

21. בענייננו, אין מחלוקת באשר לצורך בקבלת היתר לבניית המבנים מושא העתירה שכן עובדה זו עולה בבירור מתשובות המשיבים לפניויה של העותרת ועל כן סוגיית אי החוקיות של בניית המבנים איננה צריכה הרחבה, מה גם שהמרחב בו נבנו המבנים הוא מרחב בייעוד חקלאי כך שלא ניתן להוציא היתר בניה ביחס למבנים מושא העתירה.
22. למען הסדר הטוב יצויין כי הסעדים מכוח דיני התכנון והבניה בעתירה זו הינם סעדים משניים לסעדים מכוח דיני השמירה על אדמות המדינה.

מחדל אי האכיפה במרחב שטחי C ביהודה ושומרון

23. כידוע, במרחב יהודה ושומרון קיימת "מכת מדינה" של השתלטות על אדמות מדינה באמצעות בניה בלתי חוקית ואשר הביאה לכך שבשטחי C, המצויים בשליטה אזרחית מלאה של מדינת ישראל – נבנו במהלך השנים למעלה מ- 70,000 (!) מבנים בלתי חוקיים – כמחצית מהם בעשור האחרון.
 24. התמודדותה של מדינת ישראל כנגד תופעת ההשתלטות על אדמות ציבוריות במרחב יהודה ושומרון, בין השאר על ידי בניה בלתי חוקית - לוקה בחסר חמור – וזאת בלשון המעטה, ודי אם נצטט את דברי כב' חה"כ מיכאל ביטון מעל במת הכנסת, בהיותו שר במשרד הביטחון כדלקמן:
- "אני רוצה להגיד לך את האמת וגם ליושב-ראש. מדינת ישראל לא בנתה מנגנון מתפקד, חד, מהיר, ביהודה ושומרון. היא לא בנתה ולא בונה ולא מתקצבת. יש שם אנשים טובים במינהל האזרחי שעושים עבודה קשה מאוד, אבל המינהל האזרחי בנוי כפי שהוא – שירת 50,000 מתיישבים בעבר, ויש היום כבר חצי מיליון מתיישבים. הוא בנוי כפי שהוא – שירת שני מיליון פלסטינים ביהודה ושומרון, ויש שם ארבעה מיליון. המבנה הארגוני של המינהל האזרחי לא עונה על המטרות הלאומיות והמדיניות של ישראל בעת הזאת, והדבר הזה פוגע בכלל האזרחים,

ובראש ובראשונה באזרחים יהודים ביהודה ושומרון, ופוגע גם בפלסטינים.

המינהל לא יכול, ולא מאורגן למלחמה על שטחי C. אין מלחמה על שטחי C – זה בלוף. זה בלוף של מדינת ישראל. זה בלוף של ממשלת ישראל. בכל יהודה ושומרון יש 17 פקחים – פקחי סביבה, פקחי קרקע, פקחי תכנון ובנייה.

אם רוצים שלא יהיו עבירות בנייה בשטחי C ושתהיה אפקטיביות ושיהיו פתרונות של תשתית, חשמל, מים ושירות לאזרחים, צריך לעשות רביזיה. תופעת בניית מבנים בלתי חוקיים באיו"ש היא תופעה שלא ניתן להשלים עימה, ואנו פועלים בכל האמצעים למגר תופעה זו.

אתה נכחת פה באולם כשצינתי שמדינת ישראל וממשלת ישראל לא העמידה למינהל האזרחי את כל הכלים כדי לנצח במלחמה הזאת, ויש כל הזמן שמיכה קצרה באיתור העבירות ובפיקוח".

25. העותרת טוענת מזה שנים רבות כי במרחב שטחי C ביהודה ושומרון קיימת תת אכיפה חמורה כלפי המגזר הערבי בתחומים אזרחיים שונים.

26. בחודש יוני 2021 התפרסם דוח ממשלתי מטעם משרד המודיעין העוסק ב"מערכה על שטחי C" וקובע באופן הברור ביותר כי מדינת ישראל נכשלת בשמירה על החוק והאינטרסים הישראליים במרחב ואף מתריע על הסכנה הלאומית הגלומה בתופעה זו.

• דוח משרד המודיעין (המותר בפרסום) מצ"ב לעתירה זו כנספח ה'.

27. מהמקובץ לעיל עולה תמונה עגומה של תת-אכיפה בכל מרחב יו"ש ובכישלון חמור של המשיבים לאכוף את הדינים הנוגעים לתחומים האזרחיים, ובפרט דיני השמירה ודיני התכנון והבניה.

28. לכל האמור לעיל יש לצרף את דברי השר מיכאל ביטון, כפי שהובאו לעיל, וברור כי לפנינו כישלון חמור באכיפת החוק – והעותרת סבורה כי אל לו לבית המשפט להתעלם מכישלון זה ולהמשיך להעניק למשיבים את "חזקת המעשה המנהלי" ואת טענותיהם בדבר קיומם של "סדרי עדיפויות", כפי שיפורט להלן.

29. המשיבים, כמובן, מודעים היטב לקיומה של הבעיה, אולם אינם מתמודדים איתה באופן אפקטיבי.

30. העובדה לפיה המשיבים אינם פועלים כנגד העבודות הבלתי חוקיות מושא עתירה זו – למרות פניותיה החוזרות ונשנות של העותרת, מעידים על כשל חמור בהתנהלות המשיבים, כשל שיש להגדירו כהתנערות בלתי סבירה מאכיפת הדין כלפי העבודות הבלתי חוקיות, ובהקשר הכולל של הבעיה הנרחבת של הבניה הבלתי חוקית במרחב יו"ש – יש להגדיר את הכישלון החמור של המשיבים כהתנערות מוחלטת מאכיפת דיני השמירה ודיני התכנון והבניה.

התנערות מוחלטת וחוסר סבירות קיצוני במחדלם של המשיבים

31. עפ"י הפסיקה, קיימים שני מבחנים עיקריים לבחינת התערבותו של בית המשפט במעשה או במחדל מנהלי: מבחן "ההתנערות המוחלטת" ומבחן "ההימנעות הבלתי סבירה":

"אכן, כדי שבית המשפט יתערב ברמת האכיפה של חוק זה או אחר, צריך שהרשויות המוסמכות יתנערו לחלוטין מחובתן לאכוף את החוק, דבר שאינו קיים במקרה זה, או יימנעו ממילוי חובתן באופן בלתי סביר" (ההדגשות אינן במקור, ב.א.).

32. העותרת תטען כי מן הנתונים העובדתיים עולה הצדקה להתערבות שיפוטית במחדלם של המשיבים, וזאת מן הטעם של "הימנעות בלתי סבירה" מטיפול בהפרת החוק, וזאת לאור המאפיינים החמורים של הפלישה הבלתי חוקית ועמידתה בתנאים הדרושים לעמוד בראש סדרי העדיפויות לאכיפה על פי מסמך סדרי העדיפויות המוזכר לעיל.

33. מחדלם של המשיבים מלאכוף את החוק כלפי הפלישה הבלתי חוקית וכלפי מבצעי העבירות, עולה כדי חוסר סבירות קיצוני בפעולתם של המשיבים, תוך פגיעה בשלטון החוק במדינת ישראל ובאמון הציבור ברשויות המדינה.

34. מהאמור לעיל עולה כי קיימת, במקרה דנן, עילת התערבות של בית המשפט במחדלם המינהלי של המשיבים.

טענות "שיקול הדעת המינהלי" של המשיבים וטענת "סדרי העדיפויות"

35. על מנת "להקדים תרופה למכה" – ומתוך נסיונה של העותרת, המשיבים עשויים לטעון כי הם פועלים על פי "סדרי עדיפויות" ובכך המשיבים פוטרם עצמם מחובת האכיפה. ועל כן תטען העותרת כבר עתה כי מדובר בטיעון סרק ו"טענת בדים" – ואל לו לבית המשפט הנכבד ליתן ידו לכך.

36. העותרת תטען כי המשיבים מנצלים, פעם אחר פעם, את שיקול הדעת הרחב שבית המשפט הנכבד מעניק לרשויות האכיפה במילוי תפקידם. אולם, גם שיקול דעת רחב זה אינו מקנה לרשויות מרחב בלתי מוגבל למלא את חובתן:

"ההימנעות מלממש ולהגשים חוק קיים ומחייב, אינה מדיניות ואינה יכולה להיות מדיניות, מכל בחינה שהיא; היא רק גורמת לדמורליזציה ביחסי השלטון והאזרח, וגוררת אחריה פריקת עול של כל חוקי המדינה" (בג"צ 295/65 295 הלל אופנהימר, ו-7 אח' נ' שר הפנים והבריאות כ (1) 309).

טענת "סדרי העדיפויות" כ"טענת בדים"

37. מנסיונה של העותרת, המשיבים טוענים, על דרך הכלל, כי במקרים מעין המקרה המובא בעתירה זו, אין מקום להתערבות שיפוטית, וזאת בטענה בדבר קיומם של "סדרי עדיפויות לאכיפה" תוך הסתמכות על נטייתם המסורתית של בתי המשפט שלא להתערב בסדרי העדיפויות לאכיפה של הרשות, אלא במקרים חריגים.

38. העותרת טוען כי טענת "סדרי העדיפויות" ככל שהיא מועלית על ידי המשיבים ביחס לאכיפת דיני השמירה על הקרקע ודיני התכנון והבניה ביהודה ושומרון – בכלל, היא "טענת בדים", ולגבי הבניה הבלתי חוקית מושא עתירה זו – הרי שיהיה מאד קשה לקבל טענה כזו נוכח העובדה כי המבנים מצוי בסדרי העדיפויות הגבוהים לאכיפה לאור התקיימות התנאים המנויים במסמך המדיניות, שהובא לעיל.

39. לעניין זה תפנה העותרת, שוב – לדברי כב' השר (כתארו אז) מיכאל ביטון, בהיותו שר במשרד הביטחון – המובאים לעיל.

40. התמונה העולה מדברי כב' השר ברורה: היסוד האמיתי לכך שאין אכיפה ראויה במרחב יו"ש נעוץ בהתנערות מהאכיפה תוך הימנעות מהקצאת משאבי אכיפה מספיקים! ברור כי במצב בו אין הקצאת משאבים – כל מערך האכיפה יקרוס ולעולם לא תבוצע אכיפה ראויה.

41. ויודגש – מדובר בהודעה מפורשת של שר בממשלת ישראל, מעל דוכן הכנסת – המודיעה כי ממשלת ישראל איננה מקצה את המשאבים הדרושים לאכיפה.

42. העותרת תוסיף ותטען כי, מקום בו נמצא שהקצאת המשאבים איננה מספיקה ויוצרת מצב חמור של תת אכיפה – על רשויות השלטון המרכזי (קרי: הממשלה) לדאוג להקצאת משאבים מספקת. להלן דברי בית המשפט העליון בסוגיה זו, ביחס לתופעת תת-האכיפה בקרב האוכלוסיה הבדואית בנגב (עע"מ 2219/10 יו"ר הועדה המקומית לתו"ב אבו בסמה נגד עמותת רגבים ואח', סעיף 20 לפסק דינו של כב' הנשיא גרוניס):

"אין להבין מכך שהמערערים ראויים לתשבחות על תפקודם באכיפת דיני התכנון והבניה. היפוכו של דבר: התמונה שנתגלתה הינה של תת-אכיפה לאורך תקופה ארוכה ולמעשה מתן אפשרות להפרות רבות של דיני התכנון והבניה. יחד עם זאת ברור, כי נוכח המשאבים המוגבלים שבידי המערערים לא היה בכוחם לפעול בצורה מקיפה ונמשכת נגד הפרות הדין. רשויות השלטון המרכזי חייבות היו לתת סיוע מתאים למערערים, אך הדבר לא נעשה. " (ההדגשה איננה במקור, ב.א.).

43. התמונה החמורה העולה מנתוני המשיבים עצמם ביחס להיקף הבניה הבלתי חוקית במרחבי יו"ש, ובשימוש שעושה הרש"פ בבניה בלתי חוקית לשם השתלטות על השטחים הפתוחים במרחב (ראו לעיל התייחסות לדו"ח משרד המודיעין) – מחזקת את טענת העותרים בכך שהיא מצביעה על העובדה שאין בידי המשיבים תכנית סדורה לבצע את כלל האכיפה הנדרשת.

44. מהאמור לעיל ברור כי לא ניתן לקבל מציאות לפיה תבוצע הפרת חוק נמשכת – מבלי שהיא תטופל על ידי גורמי האכיפה תוך זמן סביר – גם בכפוף לקיומם של סדרי עדיפויות, ובלשונו של בית המשפט העליון:

"גם אם קיימים סדרי עדיפויות מוצדקים, אסור שהללו יהיו – ולו בלי משים ושלא במכוון – כסות להפקרות בבניה. כאמור חוק הוא חוק, בין אם מדובר בבניה בלתי חוקית בקרב התושבים הישראליים ביהודה ושומרון, בין אם מדובר בתושבים הפלסטינים – ואין להלום מצב של "איש הישר בעיניו יעשה" (שופטים י"ז, ו'). חובת המפקד הצבאי היא לאכוף את

החוק באזור, ולא למותר להזכיר כי דיני התכנון - בישראל ובאזור - נועדו להבטיח בניה ופיתוח נאותים בהווה ובמבט צופה פני עתיד". (בג"ץ 5377/09 רגבים נ' שר הבטחון).

45. לאור האמור - העותרת תטען כי טענת "סדרי העדיפויות" באה, במקרים רבים, כדי לחפות ולהסתיר את ההתנערות המערכתית של המשיבים מאכיפת דיני השמירה על הקרקע ודיני התכנון והבניה כלפי המגזר הערבי ביו"ש, וזאת תוך הזנחת חובתם החוקית לשמור על החוק והסדר במרחב יו"ש ולשמור על שלטון החוק.
46. **על יסוד כל האמור יתבקש בית המשפט הנכבד להוציא מלפניו צו על תנאי כמבוקש ברישא של עתירה זו ולאחר קבלת תגובת המשיבים ושמיעת טיעונים בעל-פה להפכו למוחלט.**
47. כן מופנה בית המשפט לכך שבעקבות הימנעותם של המשיבים מליתן מענה לפניות העותרת כנדרש בסעיף 2 לחוק לתיקון סדרי מנהל, הרי שבהתאם להוראות סעיף 6 לאותו חוק נשמטת תחת רגלי המשיבים חזקת תקינות המעשה המנהלי ועליהם מוטל הנטל להוכיח בפני בית המשפט הנכבד כי הם פעלו ופועלים כדין ובסבירות בכל הקשור לאכיפת חוקי הבנייה וכל דין אחר ביחס לאמור בעתירה זו.

היעדר מענה מטעם המשיבים

48. העותרת תשוב ותציין כי המשיבים עשו להם לנוהג שלא לענות עניינית ו/או בכלל לפניות העותרת, זאת בניגוד להוראותיו הברורות של הדין, וכי רק לאחר שהעותרת נאלצת להגיש את עתירותיה, נחפזים המשיבים לפעול בעניין ולהגיש לבית המשפט הנכבד את תגובתם העניינית בהתאם.
49. העותרת תטען כי ככל והמשיבים נקטו בפעולות אכיפה אך נמנעו מלציין זאת בפני העותרת (חרף פניותיה החוזרות ונשנות בעניין), הרי שיש בכך כדי להצביע על חוסר ניקיון כפיים – וגרימה מיותרת להליכים משפטיים.

סיכום

לאור האמור לעיל בית המשפט הנכבד מתבקש להוציא צו על תנאי, כמבוקש ברישא של עתירה זו, ולאחר קבלת תגובת המשיבים להפוך את הצו על תנאי למוחלט תוך חיוב המשיבים בהוצאות ושכ"ט.

עתירה זו נתמכת בתצהירו של מר משה שמואלי, עובד העותרת.

בועז ארזי, עו"ד

ב"כ העותרים

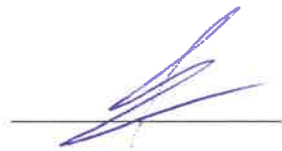
היום, יום חמישי, א בשבט תשפ"ה, 30.1.2025

תצהיר

אני הח"מ, **משה שמואלי ת.ז. 313123572** לאחר שהוזהרתי על ידי עורך דין כי עלי לומר את האמת וכי באם לא אעשה כן אהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק, מצהיר בזאת כדלקמן:

- א. הנני עושה תצהירי זה בתמיכה בעובדות הנטענות בעתירה המוגשת לבית המשפט העליון (בשבתו כבג"ץ) כנגד שר הביטחון ואח'.
- ב. אני עובד העותרת והעובדות הכלולות בעתירה הגיעו לידיעתי מתוקף תפקידי.
- ג. הנני מצהיר כי כל העובדות והנטענות שמובאות בעתירה נכונות למיטב ידיעתי, הבנתי ואמונתי.

זה שמי, זו חתימתי וכל האמור לעיל אמת.

אימות חתימה

היום 30.1.2025 התייצב בפני - עו"ד בועז ארזי ממעלה מכמש 210 - מר משה שמואלי, המוכר לי באופן אישי, וחתם על תצהירו זה, לאחר שהוזהרתי כי עליו לומר את האמת, וכי באם לא יעשה כן יהא צפוי לעונשים הקבועים בחוק.

